

Tisztelt Gyászoló Család, Barátok, Tisztelők, Kedves Laci!

December 15-én, amikor két alkalommal is találkoztunk, délelőtt az olimpikonok ebédjén a Larusban, majd délután a Csanádiban az évzáró vacsorán, és jó hangulatban elváltunk, terveztük a jövőt. Nem hittem volna, hogy 20-án délelőtt pedig már a halálhíred érkezik.

Szomorú és váratlan volt a hír, hiszen nem voltál beteg, kisebb nagyobb nyavalyáidat említetted néha, de csak rutinvizsgálatok szintjén, ami 80 éves kor előtt talán természetes is volt.

Terveztük a jövőt, ahogy már lassan húsz éve terveztük mindig az emlék és hagyományörzés területén, a Csanádis, a MOB és a MOA rendezvényeken, a sportversenyeken, baráti találkozók, megemlékezéseken, és sajnos az egyre gyakoribb búcsúztatásokon, temetéseken.

A sok feladat és rendezvény miatt a mindennapjainkat az olimpiai eszme őrzése, továbbvitele hatja át, és ebben a munkában mindig lehetett rád számítani. Emlékednek szentelve ezeket a munkákat a jövőben is ilyen elszántsággal kívánom, kívánjuk továbbfolytatni. Éppen ezért nem is búcsúzni kívánok tőled, hiszen csak az hal meg, akit elfelejtnek. Mi nem felejtünk, így most inkább szeretném megköszönni mindazt, amit tettél itt köreinkben, ami nyomokat hagyott az utókor számára, amire gondolva emlékezhetünk majd rád.

A megismerkedésünk után, ami 1997-ben volt, amikor az első gyűjtőtálatkozót szerveztük és rendeztük a TF-en, kaptam rólad az első információkat. Tudtam, hogy a jégkorongozók társaságában mozogsz elsősorban otthonosan, hiszen előbb játékosként, majd nemzetközi bíróként is hosszú időt töltöttél el a sportágban. A régi Képes Sportokban mindig érdeklődve fedeztük fel együtt a mérkőzéseitekről fellelhető egy-egy képet. Mint a MALÉV évtizedeken át volt dolgozója, 1964-től fél évszázadon át szervezted a nyári- és téli olimpiákra a magyar olimpiai küldöttségek utaztatását, ami a Magyar Olimpiai Bizottság mindenkori vezetésével és dolgozóival is munkatársi viszonyt teremtett részedre.

1998-ban a magyar csapat jubileumi, 50 éves londoni útjának is egyik kezdeményezője és szervezője voltál. Miként szervezted, segítetted a MOB munkáját a nyári olimpiák további 50 éves jubileumi esemé-

nyekre a delegációk eljuttatásában. Helsinki, Melbourne, Róma és Tokió követték egymást négyévente. Nagyszerű utak voltak, amelyeken az érintett olimpiai bajnokok, érmesek, olimpikonok szinte megfiatalodtak a helyszínek 50 év utáni újrafelfedezése során. Rómában és Tokióban jómagam is jelen lehettem, tényleg felejthetetlen napok voltak minden helyszínen. A tevékenységedre a pontos előkészítő műveletek voltak jellemzőek, amely segítőkészséggel párosult.

Sok rendezvényen találkoztunk, amelyeken látható volt, hogy rendkívül széles látókörű voltál. Szinte valamennyi sportágról volt érdemi véleményed, amelyek kendőzetlen elmondása értelemszerűen nem mindenkinek tetszett, de téged így fogadott el mindenki. Szeretted az igazi háttereket feltárni. Tudtuk, mindezek mögött elsősorban a jobbító szándékod volt fellelhető.

Tagja voltál a MOB Emlék és Hagyományőrző Albizottságának, amelyet most már negyedik ciklusban én vezethetek. Mindig számíthattam, számíhattunk rád, amit ezúton is köszönök, köszönünk. Volt egy egyedi összeállításod az olimpiák zenéjéről, amelyet számos iskolában, rendezvényen, az olimpiai táborunkban is előadtál. Ezt szeretnénk az utókor számára megőrizni. Ezért archiváljuk, és emlékednek szentelve elkészítjük egy DVD-n, amit az olimpiai iskolák, körök és az érdeklődők számára is eljuttatjuk majd. Rengeteg belföldi és külföldi helyszínen ott voltál velünk, hóban, sárban, fagyban, kánikulában, segítve az olimpiai hagyományőrző munkánkat. Most már sajnos azt az egyre erősebb égi csapatot erősítéd, amelynek tagjai az utóbbi években eltávoztak közülünk. A teljesség igénye nélkül: Bali Mihály, Kahlich Endre, Schlegel Oszkár, Székely Ferenc, Ivanics Tibor, Halász János és most Tar László. Nagyon erős csapat, akik sokat tettek az olimpiai eszme ápolásáért. Sok értékes dolog és gondolat maradt utánatok, utánad.

Voltak közös terveink olimpikonok hamvainak hazajuttatásában. Ez nekem is szívügyem, emlékednek adózva mindent megteszek annak érdekében, hogy ezek a tervek valóra váljanak.

Laci! Nyugodj békében! Köszönet a Magyar Olimpiai Bizottságban, a Csanádi Árpád Olimpiai Baráti Körben végzett munkádért!

Emléked őrizzük! Azt pedig tudod, hogy a hagyományőrző csapat ezt nem csak mondja!